

גיליון מס' 238

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת וירא

מאמר השבוע

נאם באש הסודות

יחי ההבדל הקטן

מאמין ביכולות שלו להסתגל מחדש. הלחץ יגרם לו לנסות בכל הכח להתרגל למצבו החדש, וכך הוא יעבד על עצמו חזק יותר כדי להסתגל לזוגיות החדשה או למקום עבודה או מגורים חדש... בכל מצב הוא רגוע ושליו...

באותה מדה, כשהוא יתקל בדילמה קשה בחייו שעדיין הוא לא מצא עבורה פתרון, הוא לא יפנס למצב של קפאון וחוסר מעש, אלא אדרבה, מפני שהוא מאמין בבורא עולם וביכולות שלו הוא ימשיך לחתור לעבר פתרון מעשי בדעה צלולה, כשהוא יודע ומאמין - שגם אם הוא לא יצליח למצוא את הפתרון האידיאלי, אין זו סבה שתמנע ממנו לנסות ככל יכלתו.

אנחנו לא חייבים להצליח בכל דבר שאנחנו עושים תאמין בעצמך אותו אדם שמצביח לחץ גורמים לו להיות טוב יותר, הנקדה החשובה ביותר שיקימת אצלו - שהוא אינו מפחד מהעתידי הלא נודע... כשהוא מגיע לרגעים של הכרעה, אין בו החשש - 'אולי אני אכשול? אולי יהיה גרוע יותר? אולי לעולם הבועיה לא תסתדר? אולי אין בי היכולות להתגבר על הבועיה שנתקלתי בה?', אלא הוא מאמין שבסופו של דבר הכל יסתדר, כי אני בידיים הכי טובות בעולם, של אבא שבשמים - גם אם אכשול, אין זה אומר שהיחיים שלי ייפכו לגרועים יותר.

אבל לעצמך אותו אדם המצליח להפך מצביח לחץ להצלחה, יש אדם שהלחץ גורם לו לקפאון מחשבתו, לחלשה כללית ובעקרון להרגשה של פחד מהעתידי, כי הוא אינו מבין את האהבה העצומה שבורא עולם אוהב אותו, ובנוסף אינו מאמין ביכולות שלו לפתור את הבועיה שצב בפניו, הוא אינו מעריך את עצמו כאחד שיכול להתמודד עם מצביח לחץ.

למדך הדבר דומה? לאדם שיש ברשותו כסף לרב אבל אינו יודע מקיומו, ובכל יום הוא דואג מחדש - 'מאי? בוא עזרי? איך אני אשלים שכירות???' איך אני אביא אכל למשפחתי???' וכך בדיוק נוהג אותו אדם שאינו יודע מה הן היכולות שה' חנן אותו, ולכן הוא דואג מכל בעיה או שנוי שהוא עובר בחייו...

אדם פזה, אם חלילה הוא יצטרך לפרק את הזוגיות הקיימת אצלו מסבות מצדקות, וינסה להתחיל זוגיות חדשה, הוא יחשש כל הזמן - 'אם לא הצלחתי בזוגיות הקודמת, איך אצליח בזוגיות החדשה?' וכן כשהוא יאלץ להחליף מקום עבודה, הוא יחשש מהעתידי שלו במקום העבודה החדש - 'איך אני אתרגל לעבודה חדשה? אולי לא יאהבו אותי? מי אמר שאני אצליח למלא את רצונותיו של הבוס החדש?' בכל דילמה קשה שתגיע אליו או שהוא יגיע אליה, יהיה לו קשה מאד להגיע להכרעה, מפני שהוא אינו מאמין ביכולות שלו להכריע, וכמוכן הוא קבל על עצמו איזו החלטה - הוא לא יסמך עליה. קשי זה בא לידי ביטוי במיוחד במצבים שאין לאדם כלת להשפיע, כלומר מצב שאינו בשליטתו, כגון שהוא חולה או שהוא לפני משפט או כל צרה אחרת, שאז הוא מרגיש חסר אונים שאינו יכול לעשות כלום, חוץ מלפחד מהעתידי הלא נודע.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

כמו שכתבתי, פעמים רבות אנו מרגישים מתח פנימי שאינו עוזב אותנו, וזאת מפני שכלי ידיעתנו קימת אצלנו בתת מודע דאגה בלתי פתורה, והיא הגורמת לנו למתח תמידי... עד שלא ננתח במח את אותה דאגה ונשכיר לעצמנו כי אין לנו כל סבה אמיתית לדאג, הנתת מודע שלנו ישדר לנו דאגות ומתחים פנימיים, ולאט לאט המתח יגרם לנו לתוצאות בלתי ברוורות.

חשוב מאד לדעת, כי יש אנשים רבים העוברים בחייהם מצבים רבים של לחץ בכל תחומי החיים... והם מצליחים להמשיך הלאה ללא פגע - הם נשארים רגועים, ויש פאולה שגשוארים אדישים. וכן יש פאולה שעברו טראומה מסוימת - לאונת דרכים, מחלות, הפסדים כלכליים - ויצאו מזה מחזקים יותר, הם הצליחו לצאת מזה ולהמשיך בחייהם בהצלחה גדולה. לעמתם יש אנשים רבים הנכנסים מאותם מצבים ללחץ בפשי עמוק, וחלקם הגדול אף מגיע להתקפי זעם או התקפי לב וכדו'.

אם נצליח להבין את השני שיש ביניהם, נוכל לעזר לאותם אנשים לשנות את צורות החשיבה המטעות שהם פתחו לעצמם, ובעזרת ה' הם יוכלו להמשיך בחייהם מתוך שלווה ונחת.

לכל דרכי משפיל - זה עמו' אחת הדרכים המובילות והמפליחות כיום לעזר לאדם לצאת מהלחץ, היא שיחות אישיות עם מטפל, שמינסה לעזר למטפל להעלות את סבת הלחץ שהוא נתון בו, ולדון יחד אתו איך לשחרר את התת מודע מהלחץ והמתח שהוא נמצא בו, וכך בכל מיני טכניקות המטפל עוזר למטפל להשתחרר מפנה שמעיק עליו. השני הגדול והמשמעותי שיש ביניהם - בין אותם אנשים שהלחץ גרם להם להיות טובים יותר לבין אותם אנשים שהלחץ גרם להם לפחדים וירידה במצב הרוח - הוא בצורת החשיבה - - -

אדם שצורת החשיבה שלו בריאה ונוכנה ויש לו בטחון עצמי - הוא מכיר ביכולות שחנן אותו הבורא יתברך, והוא מודע לזה שיש בתוכו יכולות להסתגל למצבים חדשים, לפתור דילמות מסבכות. לפתור בעיות מרכבות... כשהוא יגיע למצב של דילמה או לבעיה כלכלית, ובכל תחום בחיים שלו, מיד יאמין בעצמו שהוא יכול לצאת מזה, והוא יעבד בכל הכח לפתור את הבעיה.

אדם פזה אינו מפחד מכשולו... הוא יודע - 'אף אם אני אכשול אני לא אאשים את עצמי. כי כך רצה הבורא יתברך, אני מבין שדברים כאלו יכולים לקרות לכל אחד, וכך בכל דבר בחיים שלו... הוא ימשיך הלאה. אדם פזה אינו מפחד מקלום, גם בתקופה שהוא מתכוון למכחן ארך וקשה - הוא מאמין בעצמו, הוא יודע שיש לו את היכלת להצליח במכחן, וכל לחץ הזמן רק גורם לו ללמד טוב יותר וברפוז יותר. גם בשעת המכחן הוא לא יפנס למצב של קפאון, אלא הוא ירגע וישב לכתב בידיעה - 'אני אצליח'. וכמוכן החשוב מכל, הוא יודע שבורא עולם אוהב אותו, ומגן עליו ולא יעזב אותו לעולם.

וכך יהיה כשהוא יצטרך לעבר שנוי משמעותי בחייו - לעבר למקום עבודה אחר, לשנות למקום מגורים אחר, ואפלו חלילה אם הוא יצטרך להתחיל בזוגיות חדשה, בכל מצב בחיים הוא לא יפנס ללחץ יתר, אלא הוא

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

סיפור לשבת

ט"ו

שותפים בהפעלת מסעדת החסד

וזוכים לחול שותבר על ידי מרן שר התורה רבי חיים קניבסקי שליט"א.

בחוראת קבע על 200 ש"ח למשך שנתיים תזכו להיות שותפים בהאכלת נזקקים ותקבלו חולר של ברכה

לתרומות חייגו: 03-8000770

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	ח'פה	ב"ש
כניסה:	16:31	16:27	16:30
יציאה:	17:21	17:18	17:21
י"ח:	17:56	17:52	17:56

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 17:56

הנהגות מרן
רננו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

ולא תתורו

בספר ענף עץ אבות (עמ' שסג) כתב מרן: הנה אין ספק שאלה שמכניסים טלוויזיה בתוך ביתם ומעבירים זמנם במראות נגעים ומסירים אוננם משמוע תורה, הם בכלל "כי דבר ה' בזה" ועתידים ליתן את הדין, שהרי תהילות לאל יתברך אכשור דרא וברוב בתי הכנסת מתקיימים שיעורי תורה, ובנקל יוכל ללכת ולשמוע דברי אלהים חיים, והוא עוזב מקור מים חיים לחצוב לו בורות נשברים אשר לא יכילו המים. והוא בכלל לא הולך ולא עושה רשע, ואפשר שהוא פסול לעדות שעובר על "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", שאפילו העובר על לאו בשב ואל תעשה פסול הוא לעדות מהתורה, וכמ"ש מרן החיד"א בברכ"י (חור"מ סי' לד סק"ט).

וביבמות (כ.) קא מתמה רבא: 'וכל מי שאינו מקיים דברים קדוש הוא דלא מקרי, רשע נמי לא מקרי', ועיין להפ"ח (או"ח סי' תריב) ובשו"ת חוט השני (סי' יח), ובספר ערה"ש (חור"מ סי' לד סק"ג). וצ"ע. וכתב בשו"ת יבי"א ח"ו (חאו"ח ס"ס יב): והנה עצם הכנסת טלוויזיה בבית, וההסתכלות בה, מלבד שיש בזה איסור משום מושב לצים וביטול תורה, עוד בה שמגרה יצר הרע בעצמו כשמסתכל בסרטים המלאים זימה ומראות נגעים במשאות שוא ומדוחים המלאים בפריצות ותועבות אשר שנה ה'. משחית נפשו הוא יעשנה. וגדול עווננו מנשוא. ועתיד הוא ליתן את הדין ובפרט אם יש לו ילדים בבית שע"י מכשיר תועבה זה הוא מכשילם ומרעה אל רעה יצאו, ומוציאם ח"ו מדרך הישרה לרשות סיטרא אחרא. ועובר משום "אל תשכן באהליך עוולה". ולכן כל החרד לדבר ה' ימהר לסלק הטלוויזיה מביתו עכ"ל.

את כל אנשי העיר בסנוורים. מה הרעיון שהסתתר מאחורי העונש הזה? אלא הביאור לכך: מכיוון שאנשי סדום היו מביטים במה שלא שלהם, וחומדים זה את רכושו של זה, לכן כאשר הגיעו לשם המלאכים ואנשי העיר רצו לתפסם, הכו המלאכים את כל אנשי העיר "בסנוורים" כעוד מכת עיוורון, ומשום שקלקלו בעיניהם לכן נענשו בעיניהם.

וזהו הסיבה שעד היום "מלח סדומית" גורם לעיוורון בעיניים, משום שהמלח נועד לשמירה והגנה, כפי פסק הרמ"א (או"ח סימן קסז, ה) "...ומכל מקום מצווה להניח על כל שלחן מלח, קודם שיבצע, כי השלחן דומה למזבח, והאכילה כקרבן, ונאמר: על כל קרבן תקריב מלח והוא מגין מן הפורענות". ובסדום, לא רק שהמלח לא הגין עליהם, אלא היווה את העונש על מעשיהם, לכן כוחו של המלח מסדום לפגוע בעיניים, שזה היה חלק מחטאי סדום שחמדו בעיניהם מה שלא שלהם. ועתה גם נבין מדוע בסיומה של כל סעודה עושים 'מים אחרונים', כדי לשטוף את האצבעות שאולי נגעו במהלך הסעודה באותו 'מלח סדומית', שאם יגעו בעיניים אחר שנגעו בו, יכולים להיזק מאותו מלח שמייוחד דווקא לאזור של סדום הגורם לעיוורון.

ליזכור הרבים - הצטרפו להפצת הספר 'מעבר לסגולה' ביאורים על ה'זרע שמשון', רכשו מארז של חמשה סטים מהספר 'מעבר לסגולה', ותחלקו בבתי הכנסת בסביבת מגוריכם. ליציאת קשר: 'הידברות' 1250-222-073 זכות ה'זרע שמשון' תגן בעדכם ובעד בני משפחותיכם לבריאות, זיווגים, ופרנסה טובה

אך אשתו סירבה ואמרה לו שהוא בא 'לנהוג מנהג רע'. על איזה "מנהג רע" התכוונה אשת לוט בעניין הבאת המלח? מבאר ה'זרע שמשון' על פי דברי הרמ"א שעל כל שולחן יש להניח יחד עם הפת, מעט מלח. ומדוע? אומר המשנה ברורה (סימן קסז ס"ק לב) על פי דברי המדרש "כשישראל יושבין וממתניין זה את זה עד שיטלו ידיהם והם בלא מצות השטן מקטרג עליהם וברית מלח מגין עליהם" כלומר כוחו של המלח להציל מן הפורענות. ומשום שבסדום הייתה להם רוב טובה ולא חששו משום פורענות, חשבה אשת לוט, שלוט שמבקש כעת מלח על מנת שיגן עליהם מן הפורענות, זה כביכול "לפתוח פה לשטן", ולכן לא רצתה להביא מלח. אך לוט שהבין את כוונת המלאכים להפוך את סדום, ביקש מיד מלח, כי באמת חשש מפני הפורענות הממשמששת ובאה על המקום. ומכיוון שסירבה להביא מלח, לימים נהפכה לנציב של מלח, מידה כנגד מידה. ועל פי זה יובן אירוע נוסף שקרה בסדום ערב הפיכתה.

מכת הסנוורים

התורה מתארת שלילה קודם להפיכת העיר, והכו כל אנשי העיר במכת עיוורון הנקראת "סנוורים". הייה זה כאשר ביקשו מלוט להוציא את האורחים (המלאכים) שבאו לחסות בצל קורתו, המלאכים הכניסו את לוט לבית כשהם בעצמם יצאו החוצה והיכו

שאלות ותשובות
מאת מורנו הג"ג יצחק הכהן שליס"א

שאלה: מצאתי זיכוי ליד הכניסה של הסופר, ורציתי לדעת אם אני חייב לעשות עליו השבת אבידה?

תשובה: נראה שזיכוי יש בו סימן גם בסכום וגם בתאריך, ולכן צריך להכריז עליו. ואם הכריז ולא באו לחפשו עד 30 יום, ירשום במקום משתמר את הפרטים המדויקים של הזיכוי, ויוכל להשתמש בו, וכשיגיע אליהו הנביא הוא כבר יגיד לנו למי להחזיר וכמבואר במרן השולחן ערוך (ח"מ סי' ס).

שאלה: אני ברוך השם מתחזק, ולפעמים יוצא לי לשבת עם אנשים שאינם שומרי תורה ומצוות, ומכיון שכך אני מתבייש להשים כיפה לידם ולברך. האם עדיף לי לאכול בלי ברכה או שעדיף לברך בשקט בלי כיפה?

תשובה: קודם כל אשריך צדיק שאתה מתחזק, ודע שאין לך במה להתבייש. וכי מי שמודה לאלוקים על האוכל ועל הכח שנתן לו לאכול צריך להתבייש בזה?! ההיפך הוא הנכון, מי שלא מברך צריך להתבייש שהוא לא יודע הכרת הטוב בזה. ולענין שאלתך אני מציע שתיקח כיפה גדולה ושים על הראש, ואף תברך בקול רם: ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם... ותאמין לי שהם גם יענו אמון ואף יעריכו אותך יותר. אוי ואבוי אם יהודי יתבייש להזכיר שם ה' ליד יהודים אחרים.

ומכל מקום עד שיכנסו דברי בפיך, אם יש לך שני אפשרויות: או לא לברך כלל או לברך בגילוי הראש, עדיף לברך בגילוי הראש, וכמו שנראה דעת רבינו עובדיה זצוק"ל (יחווה דעת ח"ה סי' כח), שלברך בגילוי הראש יש מי שמיקל אבל לא לברך בכלל לפי כולם אסור.

שאלה: אדם הניח את כובעו על גבי כיסא באולם שמחות וכדי להודיע שיושבים באותו מקום, ואדם אחר התיישב על הכובע ללא שימת לב, מה הדין?

תשובה: השולחן ערוך (ח"מ סי' שע"ח סעיף ג') פסק שאם ההיזק היה באונס גמור פטור מלשלם וכיון שהכיסא אינו מקום הנחת כובע הרי שבעל הכובע נחשב כנכנס שלא ברשות והמזיק פטור, ואולם אם הכובע היה בולט לכל יש לחייבו.

מעבר לסגולה
מאת הרב אליהו עמר שליס"א

שמירה והגנה על ידי המלח תזכורת לנשמה שבתוכנו

בפרשתנו מתארת התורה, את הפיכת סדום כשבורא עולם המטיר (בראשית יט, כד) "גִּפְרִית וְאֵשׁ מֵאֵת ה' מִן הַשָּׁמַיִם", ולאחר מכן הפך המקום להיות אדמת מלח שאינה יכולה לזרוע אותה להצמיח, ושואל ה'זרע שמשון מדוע נענשו עם הגופרית שכידוע שריחו רע, ומה עניינו של המלח? ומבאר, באדם ישנם חמישה חושים: חוש הראיה, המישוש, הריח, השמיעה והטעם. חוש הריח, הוא החוש המסמל את הנשמה, כי כידוע רק הנשמה נהנית מריח טוב, ולגוף אין הנאה ממנו (ברכות מג ע"ב). ולכן במוציא שבת בהבדלה מברכים על הריח, כי הנשמה יתירה שהייתה עמנו בשבת יוצאת ועולה למקומה. וזו גם הסיבה שריח הגופרית מאוס מאוד לכל אדם, כי בריח הגופרית מזכיר הקדוש ברוך הוא לנשמה את ריח הגופרית שיש בגיהנום, ואולי על ידי זה יתעורר האדם לשגוב בתשובה.

המלח מגן מהפורענות

מה שנותר עדיין להבין מהו ענין המלח? מבאר ה'זרע שמשון' שהמלח היה תחילת גילויים של המלאכים שהתארחו בביתו של לוט בסדום. כיצד? מספר המדרש: שלוט אמר לאשתו להביא מלח,

טוב לך – טוב לי

ברוב ככל המקרים אדם שטוב לו - עושה טוב לאחרים. אין לו סיבה להרע לסיבה. אדם שמתקמצן בלי סיבה כלפי בת זוגתו, או כועס לעיתים קרובות ללא סיבה הנראית לעין, או סתם פחות נוח לבריות בכלל ולבני ביתו בפרט, צריך לבדוק מה קורה בביתו לפני ולפנים.

כמו שאישה לא תיתן לבעלה ללכת עם חולצה מוכתמת ברחוב, כך אל תתני לבעלך להסתובב בהרגשה שלא טוב לו.. שלא מעריכים אותו ונותנים לו את מקומו בבית, שמזלזלים בו ונותנים לו תחושת נחיתות - כל אלו גורמים לבעל באופן טבעי להתגונן או להיטגר כנגד. וחבל.

אישה היא הרבה יותר חכמה מזו, אישה בנויה מחומר מיוחד, בכוונה תחילה אגב. לא במקרה.

אישה מסוגלת להעביר על מידותיה, היא יכולה בהחלט להחמיא ולפרגן גם אם מעצבנים אותה.. יש לה כוחות נפש חבויים שצריך לגלות אותם. את גדולה מהחיים, תאמיני בזה. אל תיכנסי לבוץ הזה של מריבות וזלזול בלתי פוסק, זה כדור שלג שיגדל ולא יעשה טוב לאף אחד מהצדדים.

ברגע שאחד מבני הזוג יגדיל ראש ויעשה טוב לשני - לאט לאט זה יפסיר את הקרח שעומד ביניכם, וממילא הדבר יגרום לקירוב לבבות.

ועוד תדעי שאת הנשכרת הראשונה מכן, ומשום שכשאת תעשי טוב לבעלך בלי לחכות לשום דבר, פשוט תעשי לו טוב קבוע (כמה שניתן) - הוא בוודאי יחזיר לך טוב. אדם שטוב לו - אין לו סיבה לעשות לשני רע. אדם שרע לו והוא ממורמר יכול להרע לשני. נתגבר מעבר לכל המסכים האופיים אותנו, גם במצב הזה, נתגבר ונאזור אומץ גם אם זו מציאות של שנים.. ונתקרב. אם האגו ייטדק קצת, לא נורא.. לא יקרה כלום. נעשה את זה לאט ובטוח.

זה משמח מאוד מאוד את בורא עולם, וגם אם בעלך לא יאמין שפתאום את נחמדה, מאירת פנים או נותנת מחמאות, לאט לאט הוא יתרגל ויתחיל להחזיר טוב, או להתנהג בצורה נחמדה וחיונית יותר.

אישה העומלת להכניס את השלום לביתה, הרי שהיא מקיימת את המצווה היקרה ביותר שיש לנשים, שכן זה הדבר הכי טוב שאת יכולה להשקיע בו. וגם אם זה קשה ופעמים אף נראה בלתי אפשרי, תזכרי תמיד שאם בורא עולם שם אותך בסיטואציה הזו, זה בוודאות מותאם לכוחות שלך ואת יכולה להפוך את ביתך לבית השמח והאהוב ביותר עלי אדמות.

אם השלום ברוך השם נמצא בביתכם, קודם כל תשמחו, כי זה לא מובן מאליו בדורנו. דבר שני, תמיד מומלץ לשפר להשתפר ולשדרג.. לא לישון בשמירה. תמיד לרגש ולהתרגש, לשמח ולשמחו. לא לשכוח לעולם את בן או בת הזוג בין כל המטלות היומיומיות.

תשאלי את עצמך: מתי בפעם האחרונה שמת לבעלך פתק על הכרית שמזל שיש אותו בחייך? מתי בפעם האחרונה רשמתי לו ברשימת תודיה רבה על המאמץ ועל היותו? מתי הערכת אותו בקול רם ליד בני הבית והשווית "אין כמו אבא שלכם בעולם"? מתי יצאתם למסעדה (או בימינו לטיול ברחוב) בפעם האחרונה? ועוד ועוד כדי להימיון.. תעריכי, תפרגני, תכבדי - כל אלו לא עולים כסף אך שווים המון!!!! לך, לבעלך - ובמיוחד לאבא שבשמיים שברא ומחיה אותנו בכל רגע, ומגיע לו שנשמח אותו.

כך אנו פותחות את הדלת ומכניסות את בורא עולם לביתנו. בית עם חוסר שלום ומריבות - הקב"ה נאלץ לצאת ממנו, והרי אין דבר חשוב יותר מבורא עולם בבית שלנו. ועוד נדע שכל דבר קטן שנעשה למען השלום בבית, "הקב"ה רואה את ההשגת" לות ועוזר. כל התגברות ויותר כלפי הבעל מכניס את השכינה לביתנו ואיתה בוודאי מגיעה הברכה והשמחה... בהצלחה רבה.

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור חייגו: 058-3266-571

מידתו של צדיק

ישנם אנשים שכאשר נשאלים האם מוכנים הם להצטרף לפרויקט מסוים, הם מיד מתלהבים ומבטיחים שיעשו ויפעלו, ובאותה שעה הם אכן מתכוונים לעשות, אך כשמגיעים לשעת המעשה הם אינם פועלים מאומה, ומשום שלא שקלו בדעתם כראוי האם אכן מסוגלים הם לכך והאם יעמדו במילתם.

ולכן מלמד התנא באבות (פ"ד מט"ו) את האדם: הרגל עצמך לומר מעט גם כשכוונתך לפעול הרבה. מציעים לך להשתתף בפרויקט חסד מסוים ועולה בדעתך לסייעם רבות בעתיד? אל תאמר את כל שבליבך לעשות, שמא לא תעשה. אלא "אמור מעט ויעשה הרבה". ואכן כך אנו רואים בהנהגת אברהם אבינו בפרשתנו, שהרי בעת שהזמין את שלושת המלאכים שנידמו בעיניו כעריבים להתארח באוהלו, אמר להם אברהם (בראשית יח, ה-ח): "ואקחה פת לחם וסעדו לככם". הוא לא הזכיר בדיבורו אלא פת לחם בלבד. ומה נתן להם לבסוף? "וימחר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לוישי ועשי עגות. ואל הקקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימחר לעשות אתו" - שפע של מאכלי פאר.

ולעומתו, עפרון החיתי, כשאברהם אבינו ביקש ממנו את מערת שדה המכפלה לקבורת שרה אשתו, השיב לו עפרון מיד (בראשית כג, יא-טו): "השדה נתתי לך, והמערה אשר בו לך נתתיה, לעיני בני עמי נתתיה לך! קבר מתוך". אך לבסוף אמר: "אדני שמעני, אך רץ ארבע מאות שקל שקל את הקסף אשר דבר באוני בני חת, ארבע מאות שקל קסף עבר לסחר". בתחילה דיבר גבוהה גבוהה - שיתן הכל ללא תשלום, ולבסוף ביקש וקיבל סכום נכבד.

(פרקי אבות עם ביאור 'נור הדעת' מאת הגאון הרב זמיר כהן שליט"א).

ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: (כא, ג) מדוע ליצחק לא היה צורך לשנות את השם כמו לאברהם ויעקב? יש לשאול למה רק לאברהם ויעקב שינו את השם ולא ליצחק? ותיירץ הגאון ר' גמליאל רבינוביץ שליט"א (מח"ס 'גם אני אודך' ופרדס יוסף' החדש על המועדים) שהנה לאברהם ויעקב היה צריך לשנות את השם כדי לתת להם מזל אחר וטוב הרבה יותר ממה שהיה להם, ואילו על יצחק אבינו כתוב בחז"ל שבשעת העקידה פרחו נשמתו ולאחר מכן הוא קם חזרה לתחיה, ונמצא אם כן שלא היה צריך לשנות שמו כיון שממילא קם לתחיה מחדש והתחדש מזלו.

והגאון ר' רן יוסף חיים מסעוד אביחצירא תירץ: יצחק אבינו ע"ה שמו נבחר ע"י אברהם ע"ה ועל כן היה שמו מושלם, ועל כן לא היה צריך שינוי השם. מה שאין כן אברהם שמו ניתן על ידי אביו שהיה רשע בתחילה - תרו, ועל כן שינו את שמו, ויעקב אע"פ שניתן שמו ע"י יצחק אבינו וא"כ לא כוונה לא צריך לשנות את שמו לישראל, מכל מקום יש לומר שנתחדש אצלו דבר שהוצרך להוסיף לו שם ישראל ולא שנעקר שם יעקב לגמרי

(חידושים על 'מעדני אשר').

הגה"צ רבי שבת יודלביץ זצ"ל סיפר: אירע פעם שאחד משרי הכנסת הנבערים קיצץ בנטיעות, והתלוצץ על שיר השירים קודש הקדשים כאילו מדובר בדברי עגבים. הכנסת געשה ורעשה על כך, ובאותו זמן הזדמנתי לדרוש במקום כלשהו ונודע לי שבמקום נמצאים הרבה חברי כנסת, ניצלתי אפוא את שעת הכושר הזו כדי לתת להם הסבר על הגיחון שבדברים, וכך אמרתי:

פעם הזעיק אותי יהודי פלוני כדי שאנסה לפייס בינו לבין אשתו ולהחזיר על כנו את שלום הבית שלהם. הוא סיפר שבדרך כלל הם חיים יפה, אלא שבאחד הימים הוא בא הביתה ועצבני ואמר לאשתו שיש לה אף כמו מגדל, ומאותו יום היחסים ביניהם נשברו ואשתו אינה סולחת לו.

באתי ונסיתי לשוחח איתה. אמרתי לה שלכל אדם קורה שהוא פולט מילה כלשהי, ואין היא צריכה להיפגע על כך, ובאותו זמן הזדמנתי לדרוש במקום ואמרתי: אינך מבין אותי! אספר לך סיפור שסיפר לי אבי. בעיירתו היה שואב מים שהיה לו זקן שני מטר אורכו. פעם הגיע אליו לץ אחד ואמר לו: זלמן, אמור לי כשאתה הולך לישון - איפה אתה שם את הזקן: בתוך הפוך או מעל הפוך? סיים את דבריו והלך. למחרת בבוקר הגיע שואב המים, תפס את הלץ והחל להכותו עד שכמעט שבר את כל עצמותיו. עד מהרה הגיעה המשטרה. תפסה את המכה וזימנה אותו לבית המשפט. כשהגיע לבית המשפט שאל אותו השופט: "מה קרה זלמן? מה פתאום הכית אותו?" "אספר לך כבוד השופט" -

נעמד שואב המים במקומו - "לאחר שהלץ אמר מה שאמר על זקני, שבת הביתה והלכתי לישון. בתחילה הנחתי את הזקן על הפוך. אח"כ חשבתי שלא יהיה לו קר והכנסתי אותו פנימה. הוא התחיל לגרד לי. הוצאתי החוצה ושוב הכנסתי. על הפוך, בתוך הפוך. על הפוך. בתוך הפוך... בקיצור, כל הלילה לא ישנתי. השתגעתי לגמרי. למחרת קמתי עצבני, ומה הפלא שהרבצתי?"

השופט האזין לדברים בכובד ראש, ולבסוף שאל: "זלמן, אמור לי רגע - איפה הנחת את הזקן עד היום?" "תאמין לי" - גרד זלמן בפדחתו במבוכה - "כבר שישים שנה יש לי את הזקן הזה, ואיני יודע להשיב לך... כעת, כשהוא דיבר איתי, התבלבלתי לחלוטין..."

האישה השתתקה לרגע, ואז המשיכה: בדיק אותה דבר קרה אצלי. כשבעלי אמר לי שיש לי אף ארוך כמגדל, התחלתי להסתכל בראי. ראיתי שהוא באמת מעט גדול. אבל לא הייתי בטוחה. הענין הציק לי כל כך עד שהחלטתי ללכת לניתוח פלסטי קיצור האף. הגעתי לרופא, הוא מדד את אפי כדי לראות אם הוא ארוך או לא. "מה אתה אומר?" - שאלתי אותו במתח. "אפי קצת להכריע" - השיב לי - "הוא גבולי". זהו.. מאז חיי אינם חיים. אמור לי רבי, איך אפשר לסלוח על כך?!" "אמרתי לה: הלא שלמה המלך אומר בשיר השירים: "אפך כמגדל הלבנון", ומשמע שזה יפה מאד. "אוי רבי, עזוב אותי... זה טוב בשביל שיר השירים. לא בשבילי...". נשאתי עיני אל הקהל המחויך שמולי והמשתכח: אווילים וסכלים! וכי שלמה המלך מדבר על אף?! הלא הוא מדבר על בית המקדש, וכמו שרש"י מפרש במקום - מה היופי שיש באף ארוך? זה בית המקדש שעומד בגובה וכאף העומד בגובה מעל פני האדם! וכי מודדים אתם את

המשך סיפור לשבת

שלמה המלך לפי המושגים שלכם?? שוטים אתם!
שלמה המלך כותב: "שקר החון והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל",
ואתם סבורים שהוא מדבר על יופי של גברת שנכנסת לסלון וקונה לה
כובע עם שלוש נוצות של תרגולים אדומים. וכי יעלה על הדעת ששלמה

המלך עוסק בשטויות והבלים שכאלו?! הביטו במפרשים: "שקר החון" - זה
מתן תורה ומעמד הר סיני, "הבל היופי" - זה חזקיהו, "אשה יראת ה'" זה דורו
של רבי יהודה בר עילאי.
שלמה המלך מדבר במושגים עליונים. באופן שכלל אינו מתאים לתפיסת
העולם שלנו, ולאוויל יחשב כל מי שמנסה לפרשו בהתאם למושגים שלו!
[להתעדן באהבתך]

ת"ס

צדקה

מידי שבוע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, ממתקים לילדים, מידים פנים גם עופות ודגים ועוד... לכ-700 משפחות מנוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע.

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

בשנת הודאה לכבודא עולם יצא לאור ספרו החדש של הרב יגאל כהן שליט"א על פרק רביעי של חובת הלכבות ביאור בשפה נעימה וברורה

שער הבטחון המבואר

ניתן להשיג במשרדי "יביע אומר" 03-8000770 ובחנויות המובחרות

ארגון "ענפים"

מזי"ס נשים אפרווייקט "חברותא" אלמז"א עם הנות מתחלקות פזם בשביל דרך הטלפון

לפרטים והתנדבות: 055-6888010

ת"ס

עוזרים בבניית הבניין ושותפים בכל הזכויות שיהיו בו לנצח!

כתב שותפות

בטרומה של חצי מטר = 200 ש"ח למשך 36 חודשים או מטר = 400 למשך 36 חודשים תקבלו כתב שותפות מהודר חתום ע"י הרב יגאל כהן שליט"א כמו כן ניתן להקדיש את הארון קודש או חדרי לימוד להצלחת או לעילוי נשמת

בואו ותהיו שותפים

03-8000-770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בטרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים